

ओं नमः परमात्मने ।

छायासुवर्चलाम्बासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

सूर्यनमस्कारमन्त्रप्रश्नः ॥

(तैत्तिरीयारण्यके प्रथमः प्रश्नः)

नवग्रहमन्त्रसहितः

सस्वरः ।

द्वितीयावृत्तिः

श्रीवाणीविलासमुद्रणालयः, श्रीरङ्गम् ।

1971

मू० 1-25

पुस्तक (विज्ञान विभाग)
प्रकाशित-१९७०

THE WORKS OF SRI SANKARACHARYA

(20 Volumes Crown 8 Vo.)

UNDER REPRINT in 12 Volumes

Each Volume Rs. 6/- (Postage Extra)

Now Ready!

Vol. III UPANISHAD BHASHYA pp. 373 + 36

—Vol. I. Containing Isa, Kena, Katha, Taittiriya
and Mundakopanishad Bhashyas.

Vol. IV UPANISHAD BHASHYA pp. 355 + 22

—Vol. II. Containing Prasna, Mandukya, Aitareya,
Nrisimha Purva Tapaniya, Upanishad Bhashyas.

**Vol. V CHHANDOGYA UPANISHAD
BHASHYA**

pp. 481 + 18

**Vol. VI Brihadaranyakopanishad Bhashya
Part I**

Vol. VIII GITA BHASHYAM

pp. 492 + 42

Vol. IX LAGHU BHASHYAS

pp. 440 + 22

—Vishnusahasranama, Sanatsujatiya,
Hastamalakiya, Adhyatmapatala and
Lalita Trisati Bhashyas.

Vol. XI Stotras & Minor Prakaranas

pp. 582 + 18 containing 89 Stotras. 3rd Edn.

Vol. X MAJOR PRAKARANAS

pp. 578 + 40

—Vivekachudamani, Upadesahasra,
Sarvavedantasiddhantasarasangraha,
Aparokshanubhuti, Atmabodha, Panchikaranam
Prabodhasudhakara, Satasloki & Svatmanirupanam.
3rd Edn. (Under Press)

Please order your requirements immediately.

For copies apply to:—

Sri Vani Vilas Press, Srirangam, Tiruchi-6.

॥ श्रीः ॥

ओं नमः परमात्मने ।

छायासुवर्चलाबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

॥ सूर्यनमस्कारप्रश्नः ॥

(तैत्तिरीयारण्यके प्रथमः प्रश्नः)

सस्वरः ।

तैत्तिरीयारण्यके प्रथमः प्रश्नः ॥

ओम् । भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्ये-
 प्राक्षभिर्यज्ञेताः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः । व्यशेम
 देवहितं यदायुः । स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः
 पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृह-
 स्पतिर्दधातु । ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ओं भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्ष-
 भिर्यज्ञेताः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं
 यदायुः । स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्व-
 वेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पति-
 र्दधातु । आपमापामपः सर्वाः । अस्मादस्मादितोऽमुतः ॥ १ ॥

अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च । सहसंचस्करद्विया । वाय्वश्चो
 रश्मिपतेयः । मरीच्यात्मानो अदुहः । देवीर्भुवनसर्व्वेरी ।

पुत्रवत्त्वाय मे सुत । महानाम्नीर्महामानाः । महसो महस-
स्वः । देवीः पर्जन्यसूवरीः । पुत्रवत्त्वाय मे सुत ॥ २ ॥

अपाश्नुष्णिमपा रक्षः । अपाश्नुष्णिमपारधम् ।
अपाग्रामपे चावर्तिम् । अपदेवीरितो हित । वज्रं देवीरजी-
ताश्च । भुवनं देवसूवरीः । आदित्यानर्दिति देवीम् ।
योनिनोर्ध्वमुदीषेत । शिवानश्शन्तमा भवन्तु । दिव्या आप
ओषधयः । सुमृडीका सरस्वति । मा ते व्योम संहृदि ॥ ३ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १ ॥

स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिह्यम् । अनुमानश्चतुष्टयम् । एतैरादित्व-
मण्डलम् । सर्वैरेव विधास्यते । सूर्यो मरीचिमादत्ते ।
सर्वस्माद्भुवनादधि । तस्याः पाकविशेषेण । स्मृतं कौल-
विशेषणम् । नदीव प्रभेवात्काचित् । अक्षय्यात्स्यन्दते यथा ॥

तान्नद्योऽभिसंमायन्ति । मोरुस्सती न निवर्तते ।
एवभानासंमुत्थानाः । कालास्संवत्सरः श्रिताः । अणुशब्द

महेशश्च । सर्वे समवयन्तितम् । सतैस्सर्वैस्समाविष्टः । ऊरुस्सर्व
निवर्तते । अधिसंवत्सरं विद्यात् । तदेवं लक्षणम् ॥ ५ ॥

अणुमिश्रं महद्भिश्च । समारूढः प्रदृश्यते । संवत्सरः
प्रत्यक्षेण । नाधिसत्वः प्रदृश्यते । पटरो विक्लिधः पिङ्गः ।
एतद्वैरुणलक्षणम् । यत्रैतदुपदृश्यते । सहस्रं तत्र नीयते ।
एकं हि शिरो नाना मुखे । कृत्स्नं तद्वैरुणलक्षणम् ॥ ६ ॥

उभयतस्सप्तैन्द्रियाणि । जल्पितं त्वेव दिक्षते । शुक्ल-
कृष्णे संवत्सरस्य । दक्षिणवार्मयोः पार्श्वयोः । तस्यैषा भवति ।
शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यत् । विषुरूपे अहं नी धौरिवासि ।
विश्वा हि माया अवसि स्वधावः । भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्त्विति ।
नात्र भुवैनम् । न पूषा । न पशवः । नादित्यस्संवत्सर एव
प्रत्यक्षेण प्रियतमं विद्यात् । एतद्वै संवत्सरस्य प्रियतमं रूपम् ।
योऽस्य महानर्थ उत्पत्स्यमानो भवति । इदं पुण्यं कुरुष्वेति ।
तमाहरेणं दद्यात् ॥ ७ ॥

श्रीछायासुवर्चलांवासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २ ॥

साकंजानां सप्तथेमाहुरेकजम् । षड्विंशमा ऋषयो देवजा
इति । तेषां मिष्टानि विहितानि धामशः । स्थात्रे रजन्ते विकृ-
तानि रूपशः । को नु मर्या अमिथितः । सखा सखायमब्रवीत् ।
जहोको अस्मदीषते । यस्तित्याजं सखिविदुः सखायम् । न
तस्यै वाच्यपि भागो अस्ति । यदीश्रृणोत्यलकः श्रृणोति ॥ ८ ॥

न हि प्रवेदं सुकृतस्य पन्थामिति । ऋतुरक्तुना नुद्य-
मानः । विनंनाडाभिर्धौवः । षष्टिश्च त्रिंशका वल्गाः ।
शुक्लकृष्णौ च षाष्टिकौ । सारागवत्सैर्जरदक्षः । वसन्तो वसु-
भिस्मह । संवत्सरस्यै सवितुः । प्रैषकृत्प्रथमः स्मृतः । अमू-
नादयतेत्यन्यान् ॥ ९ ॥

अमूर्ध्वं परिरक्षतः । एता वाचः प्रयुज्यन्ते । यत्रै-
तदुपदृश्यते । एतदेव विजानीयात् । प्रमाणं कालपर्यये ।
विशेषणं तु वक्ष्यामः । ऋतूनां तन्निबोधत । शुक्लवासो
रुद्रगणः । ग्रीष्मेणोऽऽवर्तते संह । निजहन् पृथिवीं सुर्वाम् ॥

ज्योतिषाऽप्रतिख्येन सः । विश्वरूपाणि वासा सुसि ।
आदित्यानां निबोधत । संवत्सरीणं कर्मफलम् । वर्षाभि-

ददताऽसह । अदुःखो दुःखचक्षुरिव । तत्रो पीत इव दृश्यते
 भीतेनाव्यथैयन्निव । रुरुदक्ष इव दृश्यते । ह्लादयते ज्वले
 तश्चैव । शाम्यतेश्चास्य चक्षुषी । या वै प्रजा भ्रंश्यन्ते । सं
 वत्सराज्ञा भ्रंश्यन्ते । याः प्रतितिष्ठन्ति । संवत्सरे ताः प्रति
 तिष्ठन्ति । वरुणाभ्यै इत्यर्थः ॥ ११ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ३ ॥

अक्षिदुःखोत्थितस्यैव । विप्रसेन्ने कनीनिके । आङ्क्ते
 चार्द्धेण नास्ति । ऋभूणां तन्निबोधत । कनकाभांनि वासाऽसि ।
 अहतानि निबोधत । अन्नमश्रीते मृज्मीत । अहं वो जीवन-
 प्रदः । एता वाचः प्रयुज्यन्ते । शरद्यत्रोपदृश्यते ॥ १२ ॥

अभिधून्वन्तोऽभिघ्नन्त इव । वातर्वन्तो मरुद्देणाः ।
 अमुतो जेतुमिषुमुखमिव । सन्नद्धास्सह ददृशे ह । अपच्वस्तै-
 र्वस्तिवर्णैरिव । विशिखासः कपर्दिनः । अक्रुद्धस्य योत्स्य-
 मानस्य । क्रुद्धस्यैव लोहिनी । हेमतश्चक्षुषी विद्यात् । अक्ष्णयो-
 क्षिपुणोरिव ॥ १३ ॥

दुर्मिक्षं देवलोकेषु । म॒नू॒नो॒मु॒द॒कं गृ॒हे । ए॒ता वा॒चः
 प्र॒व॒द॒न्तीः । वैद्यु॒तो या॒न्ति शै॒शिरीः । ता अ॒ग्निः प॒र्व॒मा॒ना
 अ॒न्वैक्ष॒त । इ॒ह जी॒विका॒मपे॑रिपश्यन् । तस्यै॒षा भ॑वति । इ॒हे॒ह-
 वै॒स्स्व॒त॒प॒सः । म॒रु॒त॒स्सूर्य॑त्वचः । श॒र्म स॒प्र॒था आ॒वृ॒णे ॥ १४ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ४ ॥

अ॒ति॒ता॒म्रा॒णि वा॒सा॒सि । अ॒ष्टि॒वैजि॒श॒त॒ग्निं च । वि॒श्वे
 दे॒वा वि॒प्र॒ह॒र॒न्ति । अ॒ग्नि॒जि॒ह्वा अ॒स॒श्च॒त । नै॒व दे॒वो न म॒र्त्यः ।
 न रा॒जा वै॒रु॒णो वि॒भुः । ना॒ग्नि॒ने॒न्द्रो न प॑वमानः । मा॒तृ॒कै॒चन
 वि॒द्य॑ते । दि॒व्य॒स्यै॒का ध॑नु॒रार्ति॑नः । पृ॒थि॒व्याम॑पे॒रा श्रि॒ता ॥ १५ ॥

तस्येन्द्रो व॒ग्निरू॒पेण । ध॒नु॒र्ज्या॒मच्छि॒न्न॒थ॒स्वैय॑म् । तदि॒न्द्र-
 ध॒नु॒रि॒त्य॒ज्य॑म् । अ॒भ्र॒व॑णेषु चक्ष॑ते । ए॒तदे॒व शं॒योर्वा॒रु॒ह॑स्प॒त्यस्य॑ ।
 ए॒तद्दु॑द्रस्य धनुः । रु॒द्रस्य॑ त्वे॒व ध॑नु॒रार्ति॑नः । शि॒र उ॒त्पि॑पे॒ष ।
 स प्र॑व॒ग्योऽभ॑वत् । तस्मा॒द्य॒सप्र॑व॒ग्येण॑ य॒ज्ञेन॑ य॒जेते॑ ।
 रु॒द्रस्य॑ स शि॒रः प्र॑ति॒द॒धाति॑ । नै॒नरु॑द्र आ॒रु॒को भ॑वति ।
 य ए॒वं वे॒दे ॥ १६ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ५ ॥

अत्यूर्ध्वोऽतिरथात् । शिशिरः प्रदृश्यते । नैव स्ना-
नं वासांसि । न चक्षुः प्रतिदृश्यते । अन्योन्यं तु न
हि स्नातः । सतस्तद्देवलक्षणम् । लोहितोऽक्षिण शौरशीर्ष्णिः ।
सूर्यस्योदयनं प्रति । त्वं करोषिन्यञ्जलिकाम् । त्वं करोषि
निजानुकाम् ॥ १७ ॥

निजानुका मेन्यञ्जलिका । अमी वाचमुपासतामिति ।
तस्मै सर्व ऋतवो नमन्ते । मर्यादाकरत्वात्प्रपुरोधाम् । ब्राह्मण
आप्नोति । य एवं वेद । स खलु संवत्सर एतैस्सेनानोभिस्सह ।
इन्द्राय सर्वान् कामान्भिव्रहति । स द्रुप्सः । तस्यैषा भवति ॥

अवेद्रुप्सो अङ्गुमतीमतिष्ठत् । इयानः कृष्णो दशभिः
सहस्रैः । आवर्तमिन्द्रः शच्या धमेन्तम् । उपस्नुहि तं
नृमणामर्थद्रामिति । एतयैवेन्द्रः सलावृक्या सह । असुरान्
परिवृथति । पृथिव्यङ्गुमती । तामन्ववस्थितः संवत्सरो
दिवं च । नैवविदुषाऽऽचार्यान्तेवासिनौ । अन्योन्यस्मै दुह्या-
ताम् । यो द्रुहति । अदृश्यते स्वर्गाल्लोकात् । इत्यृतुमण्डलानि ।

सूर्यमण्डलान्याख्यायिकाः । अत ऊर्ध्वं सैर्निर्वचनाः ॥ १९ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ६ ॥

आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः । स्वर्णरो ज्योतिषीमान्
विभासः । ते अस्मै सर्वे दिवमातपन्ति । ऊर्जं दुहाना अनप-
स्फुरन्त इति । कश्यपोऽष्टमः । स महामेरुं न जहाति ।
तस्यैषा भवेति । यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावत् । इन्द्रियाव-
त्पुष्कलं चित्रभानु । यस्मिन्सूर्या अपितास्मप्त साकम् ॥ २० ॥

तस्मिन् राजानमधिविश्रयेममिति । ते अस्मै सर्वे
कश्यपाज्ज्योतिर्लभन्ते । तान्सोमः कश्यपादधिनिर्द्धमति ।
अस्ताकर्मकुंदिवैवम् । प्राणो जीवानीन्द्रियं जीवानि । सप्त
शीर्षण्याः प्राणाः । सूर्या इत्याचार्याः । अपश्यमहमेतान्सप्त
सूर्यामिति । पञ्चकर्णौ वात्स्यायनः । सप्तकर्णश्च प्लाक्षिः ॥

आनुश्रविक एव नौ कश्यप इति । उभौ वेदयिते । न
हि शेकुमिव महामेरुं गन्तुम् । अपश्यमहमेतत्सूर्यमण्डलं परि-

वैर्तमानम् । गार्ग्यः प्रोणत्रातः । गच्छन्त मेहामेरुम् । एव
चाजहतम् । आजपटरपतेज्जा निहने । तिष्ठन्नातपन्ति । तस्मा-
दिह तप्तितापाः ॥ २२ ॥

अमुत्रेतरे । तस्मादिहातप्तितापाः । तेषामेषा भवेति ।
सप्त सूर्या दिवमनुप्रविष्टाः । तानन्वेति पृथिभिर्दक्षिणावान् ।
ते अस्मै सर्वे घृतमोतपन्ति । ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति ।
सप्तत्विजस्सूर्या इत्याचार्याः । तेषामेषा भवेति । सप्त दिशो
नानोसूर्याः ॥ २३ ॥

सप्त होतार ऋत्विजः । देवा आदित्यो ये सप्त । तेभिः
सोमाभीरक्षेण इति । तदप्याम्नायः । दिग्भ्राज ऋतून्
करोति । एतैर्यैवावृता सहस्रसूर्यताया इति वैशंपायनः । तस्यैषा
भवेति । यद्द्यावे इन्द्र ते शतशतं भूमीः । उत स्युः ।
नत्वा वज्रिन्त्सहस्रसूर्याः ॥ २४ ॥

अनुनजातमष्ट रोदसी इति । नानालिङ्गत्वादृतूनां नानो
सूर्यत्वम् । अष्टौ तु व्यवसिता इति । सूर्यमण्डलान्यष्टौ

ऊर्ध्वम् । तेषामेषा भवति । चित्रं देवानामुदङ्गादनीकम् ।
 चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावोपृथिवी अन्तरिक्षम् ।
 सूर्य आत्मा जगतस्तस्युषश्चेति ॥ २५ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ७ ॥

केदमग्रेनिविशते । कायस्संवत्सरो मिथः । काहः
 केयन्देव रात्री । क मासा ऋतवः श्रिताः । अर्द्धमासो
 मुहूर्ताः । निमेषास्त्रुटिभिस्सह । केमा आपो निविशन्ते ।
 यदीतो यान्ति संग्रति । काला अप्सु निविशन्ते । आपस्सूर्ये
 समाहिताः ॥ २६ ॥

अभ्राण्यपः प्रपद्यन्ते । विद्युत्सूर्ये समाहिता । अनवर्णे
 इमे भूमी । इयं चोऽसौ च रोदसी । किंस्विदत्रान्तरे भूतम् ।
 येनेमे विधृते उमे । विष्णुर्नो विधृते भूमी । इति वेत्सस्य
 वेदना । इरोवती धेनुमती हि भूतम् । सूर्यवसिनी मनुषे
 दशस्ये ॥ २७ ॥

व्यष्टम्नाद्रोदसी विष्णवेते । दाधर्थं पृथिवीमभिते
 मयुखैः । किन्तद्विष्णोर्वलमाहुः । का दीप्तिः किं परायणम् ।
 एको यद्वारयदेवः । रेजती रोदसी उमे । वाताद्विष्णोर्वलमाहुः ।
 अक्षरादीप्तिरुच्यते । त्रिपदाद्वारयदेवः । यद्विष्णोरेकमुत्तमम् ॥

अग्रयो वायवश्चैव । एतदस्य परायणम् । पृच्छामि
 त्वा परं मृत्युम् । अवमं मध्यमश्चतुम् । लोकश्च पुण्यपापा-
 नाम् । एतत्पृच्छामि संप्रति । अमुमाहुः परं मृत्युम् । पवमो न
 तु मध्यमम् । अग्निरेवावमो मृत्युः । चन्द्रमाश्चतुरुच्यते ॥२९॥

अनाभोगाः परं मृत्युम् । पापास्संयन्ति सर्वदा ।
 आभोगास्त्वेव संयन्ति । यत्र पुण्यकृतो जनाः । ततो मध्यमे-
 मायन्ति । चतुर्मेभि च संप्रति । पृच्छामि त्वा पापकृतः ।
 यत्र योतयते यमः । त्वनस्तद्ब्रह्मन् प्रब्रूहि । यदि वेत्था-
 ऽसतो गृहान् ॥ ३० ॥

कश्यपादुदितास्मूर्याः । पापान्निर्घ्नन्ति सर्वदा । रोदस्यो-
 रन्तर्देशेषु । तत्र न्यस्यन्ते वासवैः । तेऽशरीराः प्रपद्यन्ते ।

यथाऽपुण्यस्य कर्मणः । अपाण्यपादकेशासः । तत्र तेऽयोनिजा
जनाः । मृत्वा पुनर्मृत्युमोपद्यन्ते । अद्यमोनास्त्वकर्मभिः ॥

आशातिकाः क्रिमय इव । ततः पूयन्ते वासवैः ।
अपैतं मृत्युं जयति । य एवं वेद । स खल्वैव विद्वाह्वणः ।
दीर्घश्रुत्तमो भवति । कश्यपस्यातिथिस्सिद्धगमनस्सिद्धागमनः ।
तस्यैषा भवति । आ यस्मिन्धूमस्त वासवाः । रोहन्ति पूर्यो
रुहः ॥ ३२ ॥

ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तमः । इन्द्रस्य घर्मो अतिथिरिति ।
कश्यपः पश्यको भवति । यत्सर्वं परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात् ।
अथाग्नेरष्टपुरुषस्य । तस्यैषा भवति । अग्ने नयं सुपथो गये
अस्मान् । विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् । युयोध्यस्मज्जुह्व-
राणमेनेनः । भूयिष्ठान्ते नम उक्ति विधेमेति ॥ ३३ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ८ ॥

अग्निश्च जातवेदाश्च । सहोजा अजिग्राप्रभुः । वैश्वानरो
नैर्यापाश्च । पङ्क्तिरौधाश्च सप्तमः । विसर्पेवाऽष्टमोऽग्नीनाम् ।

एतेऽष्टौ वसवः क्षिता इति । यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः ।
नीलार्चिश्च पीतार्चिश्चेति । अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशै-
स्त्रीकृतस्य । प्रभ्राजमाना न्येवदाताः ॥ ३४ ॥

याश्च वासुकिवैद्युताः । रजताः परुषाः श्यामाः ।
कपिला अतिलोहिताः । ऊर्ध्वा अवपेतन्ताश्च । वैद्युत इत्ये-
कादश । नैनं वैद्युतो हिनस्ति । य एवं वेद । स होवाच
व्यासः पौराण्यः । विद्युद्वधमेवाहं मृत्युमैच्छमिति । न त्वर्को-
मञ्जन्ति ॥ ३५ ॥

य एवं वेद । अथ गन्धर्वगणाः । स्वान्भ्राट् । अंघो-
र्वभोरिः । हस्तस्सुहस्तः । कृशानुर्विश्वावसुः । मूर्धन्वा-
न्ध्वर्यवर्चाः । कृतिरित्येकादश गन्धर्वगणाः । देवाश्च मेहादेवाः ।
रश्मयश्च देवो गरुगिरः ॥ ३६ ॥

नैनं गरो हिनस्ति । य एवं वेद । गौरीमिमाय
सलिलानि तक्षती । एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी । अष्टापदी
नवपदी वभूवुषी । सहस्राक्षरा परमे व्योमन्निति । वाचो

विशेषणम् । अथ निगद्व्याख्याताः । ताननुक्रमिष्यामः ।
बराहवस्त्वतपसः ॥ ३७ ॥

विद्युन्महसो धूपयः । श्वापयो गृहमेधाश्चेत्येते । ये
चेमेऽशिमिविद्विषः । पर्जन्यास्सप्त पृथिवीमभिवर्षन्ति । वृष्टिभि-
रिति । एतयैव विभक्तिर्विपरीताः । सप्तभिर्वातैरुदीरिताः ।
अमून् लोकानभिवर्षन्ति । तेषामेषा भवति । समानमेत-
दुदकम् ॥ ३८ ॥

उच्चैत्यवचाहंभिः । भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति । दिवं
जिन्वन्त्यग्रेय इति । यदक्षरं भूतकृतम् । विश्वे देवा उपासते ।
महर्षिमस्य गोप्तारम् । जमदग्निमकुर्वत । जमदग्निराप्योयते ।
छन्दोभिश्चतुरुक्षरैः । राजस्सोमस्य तृप्तासः ॥ ३९ ॥

ब्रह्मणा वीर्यावता । शिवा नः प्रदिशो दिशः । तच्छं-
योरावृणीमहे । गातुं यज्ञाय । गातुं यज्ञपतये । दैवीस्वस्ति-
रस्तु नः । स्वस्तिमर्निषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम् ।

सन्नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे । सोमपा (३) असोमपा (३)
इति निगदं व्याख्याताः ॥ ४० ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ९ ॥

सहस्रवृद्धियं भूमिः । परं व्योम सहस्रवृत् । अश्विनो
भुज्यं नासत्या । विश्वस्य जगतस्पती । जाया भूमिः पति-
व्योम । मिथुनन्ता अतुर्यथुः । पुत्रो बृहस्पती रुद्रः । सरमो
इति स्त्रीपुमम् । शुक्रं वामन्यध्वजतं वामन्यत् । विषुरूपे अहो
घौरिव स्थः ॥ ४१ ॥

विश्वा हि माया अवैथः स्वधावन्तौ । भद्रा वा पृथणा-
विह गतिरस्तु । वासात्यौ चित्रौ जगतो निधानौ । धावा-
भूमी चरथः सस्रस्रयौ । तावश्विनो रासभाश्वा हव मे ।
शुभस्पती आगतसूर्ययो सह । त्वुग्रोह भुज्युमश्विनोदमेधे ।
रयिन्न कश्चिन्ममृवां (२) अवोहाः । तमूहयुनौभिरात्मन्वतीभिः ।
अन्तरिक्षप्रदभिरपोदकाभिः ॥ ४२ ॥

तिस्रः क्षपस्त्रिरहोतिव्रजंद्भिः । नासंत्या भुज्युर्महथुः
 पतङ्गैः । समुद्रस्य धन्वन्नाद्रस्यै पारे । त्रिभीरथैश्शतपेद्भिः
 षडैश्चैः । सवितारं वितेन्वन्तम् । अनुवध्नाति शांवरः । आप-
 पूर्णवैरश्चैव । सवितोरेपसोऽभवत् । त्यश्सुतुप्तं विदित्वैव ।
 बहुसौम गिरं वंशी ॥ ४३ ॥

अन्वेति तुग्री वक्रियान्तम् । आयसूयान्थसोमवृप्सुषु ।
 स सङ्ग्रामस्तमोद्योऽत्योतः । वाचो गाः पिपाति तत् । स
 तद्गोभिस्तवाऽत्येत्यन्ये । रक्षसोऽनन्विताश्च ये । अन्वेति
 परिवृत्त्यास्तः । एवमेतौ स्थौ अश्विना । ते एते द्युःपृथिव्योः ।
 अहर्गर्गर्मन्दधाथे ॥ ४४ ॥

तयोरेतौ वृथसावहोगात्रे । पृथिव्या अहः । दिवो रात्रिः ।
 ता अविंसृष्टौ । दम्पती एव भवतः । तयोरेतौ वृथसौ । अग्नि-
 श्चोदित्यश्च । गात्रेर्वृथसः । श्वेत ओदित्यः । अहोऽग्निः ॥ ४५ ॥

ताम्रो अरुणः । ता अविंसृष्टौ । दम्पती एव भवतः ।
 तयोरेतौ वृथसौ । वृत्रश्च वैद्युतश्च । अग्नेर्वृत्रः । वैद्युत आदि-

त्यस्यै । ता अविस्मृतौ । दम्पती एव भवतः । तयोरेता
वृत्तौ ॥ ४६ ॥

उष्मा च नीहारश्च । वृत्रस्योष्मा । वैद्युतस्य नीहारः ।
तौ तावेव प्रतिपद्येते । सेयः रात्रौ गर्भिणी पुत्रेण संवसति ।
तस्या वा एतदुल्बणम् । यद्रात्रौ रश्मयः । यथा गोर्गर्भिण्या
उल्बणम् । एवमेतस्यो उल्बणम् । प्रजयिष्णुः प्रजया च
पशुभिश्च भवति । य एवं वेद । एतमुद्यन्तमपियन्तं चेति ।
आदित्यः पुण्यस्य वृत्तः । अथ पवित्रांगिरसः ॥ ४७ ॥

श्रीछायासुवर्चलांवासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १० ॥

पवित्रवन्तः परिवाजमासेते । पितृषां प्रतनो अभिरक्षति
व्रतम् । महस्समुद्रं वरुणस्तिरोदधे । धीरा इच्छेकुर्धरुणेष्वारभम् ।
पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते । प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतः ।
अतस्तनूर्न तदामो अश्नुते । श्रुतास इद्वहन्तस्तत्समांशत ।
ब्रह्मा देवानाम् । असेतस्मधे तत्क्षुः ॥ ४८ ॥

ऋषेयस्सप्ताऽत्रिंशच्च यत् । सर्वेऽत्रयो अंगस्त्यश्च ।
 नक्षत्रैश्शंकृतोऽवसन् । अथ सवितुः श्यावाश्वस्याऽवर्ति-
 कामस्य । अमी य ऋक्षा निहितास उच्चा । नक्तं ददृशे
 कुहं चिद्वैद्युः । अदब्धानि वरुणस्य व्रतानि । विचाकशेच्चन्द्रमा
 नक्षत्रमेति । तत्संवितुर्वरेण्यम् । भर्गो देवस्य धीमहि ॥ ४९ ॥

धियो यो नः प्रचोदयात् । तत्संवितुर्वृणीमहे । वय-
 न्देवस्य भोजनम् । श्रेष्ठं सर्वधातेमम् । तुरं भर्गस्य धीमहि ।
 अपोंगूहत सविता तृभीन् । सर्वाँन्द्रिवो अन्धंसः । नक्त-
 न्तान्येभवन्दृशे । अस्थ्यस्थना संभविष्यामः । नाम नामैव
 नाम मे ॥ ५० ॥

नपुंसकं पुमांस्येस्मि । स्थावरोऽस्म्यथ जङ्गमः ।
 यजेज्यक्षि यष्टाहे च । मया भूतान्येयक्षत । पशवो मम
 भूतानि । अनूबन्ध्योऽस्म्यहं विश्वः । स्त्रियेस्मतीः । ता उ
 मे पुंस ओहुः । पश्यदक्षुष्वानविचेतदन्धः । कविर्यः पुत्रस्त
 इमा चिकेत ॥ ५१ ॥

यस्ता विज्ञानार्थसंवितुः पिता सत् । अन्धो मणिमवि-
न्दत् । तमेनङ्गुलिरावयत् । अग्रीवः प्रत्यमुञ्चत् । तमजिह्वा
असञ्चेत् । ऊर्ध्वमूलमवाकच्छासम् । वृक्षं यो वेद सम्प्रति ।
न स जातु जनैः श्रद्दध्यात् । मृत्युर्मा मारयादिति ।
हसितं रुदितं गीतम् ॥ ५२ ॥

वीणापणवलासितम् । मृतञ्जीवं च यत्किञ्चित् ।
अङ्गानि स्नेव विद्धि तत् । अतृष्यः स्तृष्यं ध्यायत् । असा-
ज्जाता मे मिथू चरन् । पुत्रो निर्ऋत्या वैदेहः । अचेता यश्च
चेतनः । स तं मणिमविन्दत् । सोऽनङ्गुलिरावयत् । सोऽग्रीवः
प्रत्यमुञ्चत् ॥ ५३ ॥

सोऽजिह्वो असञ्चेत् । नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेत् ।
यदि प्रविशेत् । मिथौ चरित्वा प्रविशेत् । तत्सम्भवस्य व्रतम् ।
आतमेये गन्तिष्ठ । एकाश्वमेकयोजनम् । एकचक्रमेकधुरम् ।
वातध्रौजिगतिं विमो । न रिष्यति न व्यथते ॥ ५४ ॥

नास्याक्षो यातु सञ्जति । यच्छ्वेतात्रोहिताः स्वाग्नेः ।
 रथे युक्त्वाऽधितिष्ठति । एकया च दशभिश्च स्वभूते । द्वाभ्या-
 मिष्टये वि ५ शत्या च । तिसृभिश्च वहसे त्रि ५ शता च । नियु-
 द्धिर्वायविहतो विमुञ्च ॥ ५५ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ११ ॥

आर्तेनुष्व प्रतेनुष्व । उद्धमाऽऽर्धम् सन्धम् । आदित्ये
 चन्द्रवर्णानाम् । गर्भमाधेहि यः पुमान् । इतस्सिक्तः सूर्यगतम् ।
 चन्द्रमसे रसेङ्कुधि । वारादञ्जनयाग्रेऽग्निम् । य एको रुद्र
 उच्यते । असङ्ख्यातास्सहस्राणि । स्मर्यते न च दृश्यते ॥ ५६ ॥

एवमेतन्निबोधत । आमुन्द्रैरिन्द्र हरिभिः । याहि मयुर-
 रोमभिः । मा त्वा केचिनियेमुर्नि प्राशिनः । दधन्वेव ता
 इहि । मा मुन्द्रैरिन्द्र हरिभिः । यामि मयुररोमभिः । मा
 मा केचिनियेमुर्नि प्राशिनः । निधन्वेव तां (२) इमि ।
 अणुभिश्च महद्भिश्च ॥ ५७ ॥

निघृध्वैरसमायुतैः । कालैरहरित्वेमापन्नैः । इन्द्रायोहि
 सहस्रैर्युक् । अग्निर्विभ्राष्टिवसनः । वायुश्चेतसिकद्रुक् ।
 संबन्धसरो विष्वक्पणैः । नित्यास्तेऽनुचैरास्तव । सुब्रह्मण्योऽसुब्र-
 ह्मण्योऽसुब्रह्मण्योम् । इन्द्रागच्छ हरिव आगच्छ मेधातिथेः ।
 मेष वृषणश्चैस्य मेने ॥ ५८ ॥

गौरावस्कन्दिन्नहल्योयै जार । कौशिकब्राह्मण गौतमै-
 न्नुवाण । अरुणाश्वो ह्यहागताः । वसेवः पृथिविक्षितः । अष्टौ
 दिग्वासंसोऽग्रयः । अग्निश्च जातवेदाश्चेत्येते । ताम्राश्वास्तामू-
 रथाः । ताम्रवर्णास्तथाऽसिताः । दण्डहस्ताः खाद्वदतः ।
 इतो रुद्राः पराङ्गताः ॥ ५९ ॥

उक्तः स्थानं प्रमाणञ्च पुर इत । बृहस्पतिश्चै सविता
 च । विश्वरूपैरिहागताम् । रथेनोदक्वर्त्मना । अप्सुषो इति
 तद्द्वयोः । उक्तो वेषो वासाऽसि च । कालावयवानामितो
 प्रतीच्या । वासात्या इत्यश्विनोः । कोऽन्तरिक्षे शब्दङ्करो-
 तीति । वासिष्ठो रौहिणो मीमांसाञ्चक्रे । तस्यैषा भवति

ब्रह्मैव विद्मदिति । ब्रह्मण उदरणमसि । ब्रह्मण उद्वरणमसि ।
ब्रह्मण आस्तरणमसि । ब्रह्मण उपस्तरणमसि ॥ ६० ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १२ ॥

अष्टयौनीमष्टपुत्राम् । अष्टपत्नीमिमां महीम् । अहं
वेद न मे मृत्युः । नचामृत्युरघाहंरत् । अष्टयौन्यष्टपुत्रम् ।
अष्टपद्विदमन्तरिक्षम् । अहं वेद न मे मृत्युः । नचामृत्यु-
रघाहंरत् । अष्टयौनीमष्टपुत्राम् । अष्टपत्नीममृन्दिवम् ॥ ६१ ॥

अहं वेद न मे मृत्युः । नचामृत्युरघाहंरत् । सुता-
मोणं महीमूषु । अदितिर्द्यौरदितिर्न्तरिक्षम् । अदितिर्माता
स पिता स पुत्रः । विश्वे देवा अदितिः पञ्चजनाः । अदिति-
र्जातमदितिर्जनित्वम् । अष्टौ पुत्रासो अदितेः । ये जातास्तन्वः
परि । देवां (२) उग्रैस्सप्तभिः ॥ ६२ ॥

परा मार्ताण्डमास्यत् । सप्तभिः पुत्रैरदितिः । उपग्रैत्पूज्यं
युगम् । प्रजायै मृत्यवे तत् । परा मार्ताण्डमाभंगदिति ।

ताननुक्रमिष्यामः । मितश्च वरुणश्च । धाता चार्यमा च ।
 अश्श्च भर्गश्च । इन्द्रश्च विवस्वा ऽश्चेत्येते । हिरण्य गर्भो
 ह् सश्चिपत् । ब्रह्मजज्ञानं तदित्पदमिति । गर्भः प्रोजापत्यः ।
 अथ पुरुषः सप्त पुरुषः ॥ ६३ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।
 ओं नमो नारायणाय ॥ १३ ॥

योऽसौ तपन्नुदेति । स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायो-
 देति । मा मे प्रजाया मा पशूनाम् । मा ममे प्राणानादायो-
 दगाः । असौ योऽस्तमेति । स सर्वेषां भूतानां प्राणानादाया-
 स्तमेति । मा मे प्रजाया मा पशूनाम् । मा ममे प्राणा-
 नादायास्तंजाः । असौ य आपूर्यति । स सर्वेषां भूतानां
 प्राणैरापूर्यति ॥ ६४ ॥

मा मे प्रजाया मा पशूनाम् । मम ममे प्राणैरापूरिष्ठाः ।
 असौ योऽपक्षीयति । स सर्वेषां भूतानां प्राणैरपक्षीयति । मा
 मे प्रजाया मा पशूनाम् । मा ममे प्राणैरपक्षेष्ठाः । अमृति
 नक्षेत्राणि । सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च ।

मा मे प्रजाया मम पेशूनाम् । मा ममे प्राणैरपेप्रसृपत
मोथ्सृपत ॥ ६५ ॥

इमे मासाश्चार्धमासाश्च । सर्वेषां भूतानां प्राणैरपेप्रसर्प-
न्ति चोत्सर्पन्ति च । मा मे प्रजाया मा पेशूनाम् । मा ममे
प्राणैरपेप्रसृपत मोथ्सृपत । इम ऋतवः । सर्वेषां भूतानां
प्राणैरपेप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च । मा मे प्रजाया मा पेशूनाम् ।
मा ममे प्राणैरपेप्रसृपत मोथ्सृपत । अय ३ संवत्सरः । सर्वेषां
भूतानां प्राणैरपेप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च ॥ ६६ ॥

मा मे प्रजाया मा पेशूनाम् । मा ममे प्राणैरपेप्रसृप
मोथ्सृप । इदमहः । सर्वेषां भूतानां प्राणैरपेप्रसर्पन्ति चोत्स-
र्पन्ति च । मा मे प्रजाया मा पेशूनाम् । मा ममे प्राणैरपे-
प्रसृप मोथ्सृप । इय ३ रात्रिः । सर्वेषां भूतानां प्राणैरपेप्रसर्पन्ति
चोत्सर्पन्ति च । मा मे प्रजाया मा पेशूनाम् । मा ममे प्राणै-
रपेप्रसृप मोथ्सृप । ओं भूर्भुवस्स्वः । एतद्वो मिथुनं मानो
मिथुन ३ गीद्वम् ॥ ६७ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्री सूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १४ ॥

अथादित्यस्याष्टपुरुषस्य । वसूनामादित्यानां स्थाने स्व-
 तेजसा भानि । रुद्राणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 आदित्यानामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि । सतां-
 सत्यानाम् । आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि । अभि-
 धून्वर्तोमभिघ्नताम् । वातर्वेतां मरुताम् । आदित्यानां स्थाने
 स्वतेजसा भानि । ऋभूणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा
 भानि । विश्वेषां देवानाम् । आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा
 भानि । संवत्सरस्य सवितुः । आदित्यस्य स्थाने स्वतेजसा
 भानि । ओं भूर्भुवस्स्वः । रश्मयो वो मिथुनं मानो मिथुनः
 ग्रीद्वम् ॥ ६८ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १५ ॥

आरोगस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । आजस्य स्थाने
 स्वतेजसा भानि । पटरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 पतङ्गस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । स्वर्णरस्य स्थाने स्व-
 तेजसा भानि । ज्योतिषीमतस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।

विभासस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । कश्यपस्य स्थाने स्व-
तेजसा भानि । ओं भूर्भुवस्स्वः । आपो वो मिथुनं मा
नो मिथुन ॥ १६१ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्री सूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १६ ॥

अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशैस्त्रीकस्य । प्रभ्राज-
मानानां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भानि । व्यवदातानां ॥
रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भानि । वासुकिवैद्युतानां ॥ रुद्राणां ॥
स्थाने स्वतेजसा भानि । रजतानां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा
भानि । परुषाणां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भानि । श्यामानां ॥
रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भानि । कपिलानां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने
स्वतेजसा भानि । अतिलोहितानां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा
भानि । ऊर्ध्वानां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भानि ॥ ७० ॥

अवपतन्तानां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भानि ।
वैद्युतानां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भानि । प्रभ्राजमानीनां ॥
रुद्राणीनां ॥ स्थाने स्वतेजसा भानि । व्यवदातीनां ॥ रुद्राणीनां ॥

स्थाने स्वतेजसा भानि । वासुकिवैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने
 स्वतेजसा भानि । रजतानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 परुषाणां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि । श्यामानां
 रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि । कपिलानां रुद्राणीनां
 स्थाने स्वतेजसा भानि । अतिलोहितीनां रुद्राणीनां स्थाने
 स्वतेजसा भानि । ऊर्ध्वानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा
 भानि । अवपतन्तीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 वैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि । ओं भूर्भुवस्स्वः ।
 रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुनं ग्रीह्वम् ॥ ७१ ॥

श्रीछायासुवर्चलात्रासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १७ ॥

अथाग्नेरष्टपुरुषस्य । अग्नेः पूर्वदिश्यस्य स्थाने स्व-
 तेजसा भानि । जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 सहोजसो दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । अजिरा-
 प्रभव उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । वैश्वानरस्या-
 ऽपरदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । नर्यापस उपदिश्यस्य

स्थाने स्वतेजसा भ्रानि । पङ्क्तिराधस उदग्दिश्यस्य स्थाने
 स्वतेजसा भ्रानि । विसर्पिण उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा
 भ्रानि । ओं भूर्भुवस्स्वः । दिशो वो मिथुनं मा नो मिथुनं
 भूदम् ॥ ७२ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १८ ॥

दक्षिणपूर्वस्यान्दिशि विसर्पी नरकः । तस्मान्नः
 परिषाहि । दक्षिणापरस्यान्दिश्यविसर्पी नरकः । तस्मान्नः
 परिषाहि । उत्तरपूर्वस्यान्दिशि विषादी नरकः । तस्मान्नः
 परिषाहि । उत्तरापरस्यान्दिश्यविषादी नरकः । तस्मान्नः
 परिषाहि । आ यस्मिन्धसप्त वासवा इन्द्रियाणि शतक्रत-
 वित्येते ॥ ७३ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १९ ॥

इन्द्रघोषा वो वसुभिः पुरस्तादुपेदधताम् । मनो-
 जवसो वः पितृभिर्दक्षिणत उपेदधताम् । प्रचेता वो रुद्रैः
 प्रश्नादुपेदधताम् । विश्वकर्मा व आदित्यैरुत्तरत उपेदध-

ताम् । त्वष्टा वो रूपैरुपरिष्ठादुपेदधताम् । संज्ञानं वः
 पेशादिति । आदित्यस्सर्वोऽग्निः पृथिव्याम् । वायुरन्तरिक्षे ।
 सूर्यो दिवि । चन्द्रमो दिक्षु । नक्षत्राणि स्वलोके । एवा
 ह्येव । एवा ह्यग्ने । एवा हि वायो । एवा हीन्द्र । एवा हि
 पूषन् । एवा हि देवाः ॥ ७४ ॥

श्रीछायासुवर्चलांवासमेत श्री सूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २० ॥

आपेमापामपस्सर्वाः । अस्मादस्मादितोऽमुतः । अग्नि-
 र्वायुश्च सूर्यश्च । सह सैश्वस्करर्द्धिया । वाय्वश्चो रश्मिपतेयः ।
 मरीच्यात्मानो अद्रुहः । देवीभुवनसूवरीः । पुत्रवत्त्वाय मे
 सुत । महानाम्नीर्महामानाः । महसो महसस्त्वेः ॥ ७५ ॥

देवीः पर्जन्यसूवरीः । पुत्रवत्त्वाय मे सुत । अपा-
 ऽश्न्युष्णिमपारक्षः । अपाऽश्न्युष्णिमपारघम् । अपाघ्नामपेचा-
 ऽवर्तिम् । अपदेवीरितो हित । वज्रन्देवीरजिता २श्च । भुवन-
 न्देवसूवरीः । आदित्यानदितिन्देवीम् । योनिनोर्ध्वमुदीषत ॥

भद्रङ्गर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभि-
 र्यजताः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं
 यदायुः । स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा
 विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो
 बृहस्पतिर्दधातु । केतवो अरुणासश्च । ऋषयो वातेश्वराः ।
 प्रतिष्ठाꣳशतधौ हि । समाहितासो सहस्रधार्यसम् । शिवा
 नश्शन्तमा भवन्तु । दिव्या आप ओषधयः । सुमृडीका
 सस्वति । मा ते व्योम सन्दृशि ॥ ७७ ॥

श्रीछायासुवर्चलाबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २१ ॥

योꣳपां पुष्पं वेद । पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति ।
 चन्द्रमा वा अपां पुष्पम् । पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति ।
 य एवं वेद । योꣳपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
 अग्निर्वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति । योꣳजे-
 रायतनं वेद ॥ ७८ ॥

आयत्तेनवान् भवति । आपो वा अग्नेरायत्तेनम् ।
 आयत्तेनवान् भवति । य एवं वेद । योऽपामायत्तेनं वेद ।
 आयत्तेनवान् भवति । वायुर्वा अपामायत्तेनम् । आयत्तेनवान्
 भवति । यो वायोरायत्तेनं वेद । आयत्तेनवान् भवति ॥ ७९ ॥

आपो वै वायोरायत्तेनम् । आयत्तेनवान् भवति । य
 एवं वेद । योऽपामायत्तेनं वेद । आयत्तेनवान् भवति । असौ
 वै तपेन्नपामायत्तेनम् । आयत्तेनवान् भवति । योऽमुष्य तपेत्
 आयत्तेनं वेद । आयत्तेनवान् भवति । आपो वा अमुष्य तपेत्
 आयत्तेनम् ॥ ८० ॥

आयत्तेनवान् भवति । य एवं वेद । योऽपामायत्तेनं
 वेद । आयत्तेनवान् भवति । चन्द्रमा वा अपामायत्तेनम् ।
 आयत्तेनवान् भवति । यश्चन्द्रमेस आयत्तेनं वेद । आयत्तेन-
 वान् भवति । आपो वै चन्द्रमेस आयत्तेनम् । आयत्तेनवान्
 भवति ॥ ८१ ॥

य एवं वेद । योऽपामायत्तेनं वेद । आयत्तेनवान्
 भवति । नक्षत्राणि वा अपामायत्तेनम् । आयत्तेनवान् भवति ।

यो नक्षत्राणामायतनं वेद । आयतनवान् भवति । आपो वै
नक्षत्राणामायतनम् । आयतनवान् भवति । य एवं वेद ॥८२॥

योऽपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति । पर्जन्यो
वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति । यः पर्जन्यस्यायतनं
वेद । आयतनवान् भवति । आपो वै पर्जन्यस्याऽऽयतनम् ।
आयतनवान् भवति । य एवं वेद । योऽपामायतनं वेद ॥

आयतनवान् भवति । संवत्सरो वा अपामायतनम् ।
आयतनवान् भवति । यस्संवत्सरस्यायतनं वेद । आयतनवान्
भवति । आपो वै संवत्सरस्यायतनम् । आयतनवान्
भवति । य एवं वेद । योऽप्सु नावं प्रतिष्ठितां वेद ।
प्रत्येव तिष्ठति ॥ ८४ ॥

इमे वै लोका अप्सु प्रतिष्ठिताः । तद्देवाऽभ्यर्नूक्ता ।
अपार्समुदेयस्सन् । सूर्ये शुक्रस्समार्भुतम् । अपार्सस्य यो
रसः । तं वो गृह्णाम्युत्तममिति । इमे वै लोका अपार्सः ।

तैऽमुष्मिन्नादित्ये स॒माभृ॑ताः । ज्ञानु॒द॒घ्नीमु॑त्तरवेदीङ्स्वा॒त्वा ।
अ॒पां पू॑रयित्वा गु॒ल्फद॒घ्नम् ॥ ८५ ॥

पुष्करपर्णैः पुष्करदण्डैः पुष्करैश्च स॒स्तीर्य॑ । तस्मि॒-
न्वि॒हाय॑से । अ॒ग्निं प्र॒णीयो॑पसमा॒धाय॑ । ब्र॒ह्मवा॑दिनो वदन्ति ।
कस्मात्प्र॒णीते॑ऽयम॒ग्निश्ची॑यते । साप्र॒णीते॑ऽयम॒प्सु ह्ययं॑ञ्चीयते ।
अ॒सौ भु॒वने॑प्यनोहिताग्निरे॒ताः । तम॒भित॑ ए॒ता अ॒वीष्ट॑का
उप॑दधाति । अ॒ग्नि॒होत्रे॑ दै॒र्घ्यपूर्ण॑मा॒सयोः॑ । प॒शुव॒न्धे चो॑तु॒-
र्मा॒स्येषु॑ ॥ ८६ ॥

अथो आहुः । सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति । ए॒तद्ध॑ स्म वा
आहु॑श्शण्डिलाः । क॒म॒ग्निश्चि॑नुते । स॒त्रिय॑म॒ग्निश्चि॑न्वानः ।
सं॒व॒त्सरं॑ प्र॒त्यक्षे॑ण । क॒म॒ग्निश्चि॑नुते । सा॒वित॑म॒ग्निश्चि॑न्वानः ।
अ॒मुमो॑दित्यं प्र॒त्यक्षे॑ण । क॒म॒ग्निश्चि॑नुते ॥ ८७ ॥

नाचिकेतमग्निश्चिन्वानः । प्रा॒णान्प्र॒त्यक्षे॑ण । क॒म॒ग्नि॒-
श्चि॑नुते । चा॒तुर॒होत्रि॑यम॒ग्निश्चि॑न्वानः । ब्र॒ह्म प्र॒त्यक्षे॑ण ।
क॒म॒ग्निश्चि॑नुते । वै॒श्व॒सृज॑म॒ग्निश्चि॑न्वानः । शरी॑रं प्र॒त्यक्षे॑ण ।
क॒म॒ग्निश्चि॑नुते । उ॒पा॒नु॒वाक्यं॑मा॒शुम॑ग्निश्चिन्वानः ॥ ८८ ॥

इमान् लोकान्प्रत्यक्षेण । कमग्निश्चिनुते । इममोरुण-
 केतुकमग्निश्चिन्वान इति । य एवासौ । इतश्चाऽमुतश्चाऽव्यती-
 णाती । तमिति । योऽग्नेर्मिथूया वेद । मिथुनवान्भवति ।
 आपो वा अग्नेर्मिथूयाः । मिथुनवान्भवति । य एवं वेद ॥

श्रीछायासुवर्चलात्रासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २२ ॥

आपो वा इदमोसन्धसलिलमेव । स प्रजापतिरेकः
 पुष्करपुणें समभवत् । तस्यान्तर्मनसि कामस्समवर्तत । इदं
 सृजेयमिति । तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छति । तद्वाचा
 वेदति । तत्कर्मणा करोति । तदेषाऽभ्यनूक्ता । कामस्तदग्रे
 समवर्तताधि । मनसो रेतः प्रथमं यदासीत् ॥ ९० ॥

सुतो बन्धुमसंति निरविन्दन् । इदि प्रतीप्यो कृवयो-
 मनीषेति । उपैतन्तदुपेनमति । यत्कामो भवति । य एवं
 वेद । स तपोऽतप्यत । स तपेस्तप्त्वा । शरीरमधूनुत । तस्य
 यन्मा ३ समासीत् । ततोऽरुणाः केतवो वातरशना ऋषेय उद-
 तिष्ठन् ॥ ९१ ॥

ये नखाः । ते वैखानसाः । ये बालाः । ते बोल-
खिल्याः । यो रसेः । सौष्पाम् । अन्तरतः कूर्मं भूतस्सर्पन्तम् ।
तमेव्रवीत् । मम वै त्वङ्मांसा । समेभूत् ॥ ९२ ॥

नेत्येव्रवीत् । पूर्वमेवाहमिहासमिति । तत्पुरुषस्य पुरुष-
त्वम् । स सहस्रशीर्षा पुरुषः । सहस्राक्षस्सहस्रेपात् । भूत्वोद-
तिष्ठत् । तमेव्रवीत् । त्वं वै पूर्वस्समेभूः । त्वमिदं पूर्वं
कुरुवेति । स इत आदायापः ॥ ९३ ॥

अञ्जलिर्नो पुरस्तादुपादेधात् । एवाह्येवेति । ततो
आदित्य उदेतिष्ठत् । सा प्राची दिक् । अथोरुणः केतु-
र्देक्षिणत उपादेधात् । एवाह्यग्न इति । ततो वा अग्निरुदेतिष्ठत् ।
सा दक्षिणा दिक् । अथोरुणः केतुः पश्चादुपादेधात् । एवाहि
वायो इति ॥ ९४ ॥

ततो वायुरुदेतिष्ठत् । सा प्रतीची दिक् । अथोरुणः
केतुरुत्तरत उपादेधात् । एवाहीन्द्रेति । ततो वा इन्द्र उदे-

तिष्ठत् । सोदीची दिक् । अथोरुणः केतुर्मध्यं उपादधात् ।
एवाहि पूषन्निति । ततो वै पूषोदतिष्ठत् । सेयन्दिक् ॥ ९५ ॥

अथोरुणः केतुरुपरिष्ठादुपादधात् । एवाहि देवा इति ।
ततो देवमनुष्याः पितरः । गन्धर्वाप्सरसश्चोदतिष्ठन् । सोर्ध्वा
दिक् । या विप्रुषो विपरोपतन् । ताम्योऽसुरा रक्षांसि
पिशाचाश्चोदतिष्ठन् । तस्मात्ते परोभवन् । विप्रुद्भ्यो हि ते
समभवन् । तदेषाम्यनूक्ता ॥ ९६ ॥

आपो ह यद्बृहतीर्गर्भमायन् । दक्षन्दधोना जनयेन्ती-
स्वयंभुम् । तत् इमेऽद्वयसृज्यन्त सर्गाः । अद्भ्यो वा इदं
समभूत् । तस्माद्विदं सर्वं ब्रह्म स्वयंभ्विति । तस्माद्विदं सर्वं
शिथिलमिवाऽध्रुवमिवाभवत् । प्रजापतिर्वा तत् । आत्म-
नात्मानं विधाय । तदेवानुप्राविशत् । तदेषाम्यनूक्ता ॥ ९७ ॥

विधाय लोकान् विधाय भूतानि । विधाय सर्वाः
प्रदिशो दिशश्च । प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य । आत्म-

नात्मानंभिसंविवेशेति । सर्वमेवेदमाप्त्वा । सर्वमवरुद्धये ।
तदेवानुप्रविशति । य एवं वेदे ॥ ९८ ॥

श्रीछायासुवर्चलांवासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २३ ॥

चतुष्टय्य आपो गृह्णाति । चत्वारि वा अपाश्चरूपाणि ।
मेघो विद्युत् । स्तनयित्त्तुर्वृष्टिः । तान्येवावैरुन्धे । आतपेति
वर्ष्या गृह्णाति । ताः पुरस्तादुपेदधाति । एता वै ब्रह्मवर्चस्या
आपः । मुखत एव ब्रह्मवर्चसमवैरुन्धे । तस्मान्मुखतो ब्रह्म-
वर्चसितैरः ॥ ९९ ॥

कूप्यो गृह्णाति । ता दक्षिणत उपेदधाति । एता वै
तेजस्विनीरापः । तेज एवास्य दक्षिणतो दधाति । तस्मा-
दक्षिणोऽर्धस्तेजस्वितैरः । स्थावरा गृह्णाति । ताः पश्चादुपे-
दधाति । प्रतिष्ठिता वै स्थावराः । पश्चादेव प्रतितिष्ठति ।
वहन्तीर्गृह्णाति ॥ १०० ॥

ता उत्तरत उपेदधाति । ओजसा वा एता वहन्ती-
रिवोद्गतीरिव आकूजतीरिव धावन्तीः । ओज एवास्योत्तरतो

दधाति । तस्मादुत्तरोऽर्धं ओजस्वितरः । संभार्या गृह्णाति ।
 ता मध्य उपेदधाति । इयं वै संभार्याः । अस्यामेव प्रति-
 तिष्ठति । पल्वल्या गृह्णाति । ता उपरिष्ठादुपादधाति ॥ १०१ ॥

असौ वै पल्वल्याः । अमुष्यामेव प्रतितिष्ठति । दिक्षु-
 पेदधाति । दिक्षु वा आपः । अन्नं वा आपः । अद्भ्यो वा
 अन्नं जायते । यदेवाद्भ्योऽन्नं जायते । तदवैरुन्धे । तं वा
 एतमैरुणाः केतवो वातरश्ना ऋषयोऽचिन्वन् । तस्मादरुण-
 केतुकः ॥ १०२ ॥

तदेषाभ्यनृक्ता । केतवो अरुणासश्च । ऋषयो वातरश्नाः ।
 प्रतिष्ठाऽशतर्धा हि । समाहितासो सहस्रधार्यसमिति । शतश-
 श्चैव सहस्रशश्च प्रतितिष्ठति । य एतमग्निश्चिनुते । य उचैन-
 मेवं वेद ॥ १०३ ॥

श्रीछायासुवर्चकांबासमेत श्री सूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २४ ॥

जानुदग्नीमुत्तरवेदीङ्खात्वा । अपां पूरयति । अपा-
 संवेत्ताय । पुष्करपर्णऽरुक्मं पुरुषमित्युपेदधाति । तपो वै

पुष्करपर्णम् । सत्यं रुक्मः । अमृतं पुरुषः । एतावद्वा वास्ति ।
यावदेतत् । यावदेवास्ति ॥ १०४ ॥

तद्वेरुन्धे । कूर्ममुपेदधाति । अपामेव मेधमवरुन्धे ।
अथो स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यं । आपमापामपस्सर्वाः । अस्मा-
दस्मादितोऽमुतः । अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च । सहस्रश्चस्करद्विया
इति । वाय्वश्चो रश्मिपतेयः । लोकं पृणच्छिद्रं पृण ॥ १०५ ॥

यास्तिस्रः परमजाः । इन्द्रघोषा वो वसुभिरेवाह्येवेति ।
पञ्चचित्तं उपेदधाति । पाङ्क्तोऽग्निः । यावोनेवाग्निः ।
तश्चिनुते । लोकं पृणया द्वितीयामुपेदधाति । पञ्चपदा वै
विराट् । तस्या वा इयं पादः । अन्तरिक्षं पादः । द्यौः पादः ।
दिशः पादः । परोरक्षाः पादः । विराज्येव प्रतितिष्ठति ।
य एतमग्निश्चिनुते । य उ चैनमेवं वेद ॥ १०६ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २५ ॥

अग्निं प्रणीर्योपसमाधाय । तमभित एता अवीष्टका
उपेदधाति । अग्निहोत्रे दशपूर्णमासयोः । पशुबन्धे चातु-

म॒सीयेषु॑ । अ॒थो आ॒हुः । स॒र्वेषु॑ य॒ज्ञक्र॒तुष्वि॒ति । अ॒थे ह॒स्माहा-
रु॒णस्स्वा॒यंभु॒वः । सा॒वि॒त्रस्स॒र्वोऽग्नि॑रि॒त्यने॑नुष॒ङ्गं म॒न्याम॑हे ।
ना॒ना वा ए॒तेषां॑ वी॒र्यो॑णि । क॒म॒ग्निश्चि॑नुते ॥ १०७ ॥

स॒त्रि॒यम॒ग्निश्चि॑न्वा॒नः । क॒म॒ग्निश्चि॑नुते । सा॒वि॒त्रम॒ग्नि-
श्चि॑न्वा॒नः । क॒म॒ग्निश्चि॑नुते । ना॒चि॒के॒तम॒ग्निश्चि॑न्वा॒नः ।
क॒म॒ग्निश्चि॑नुते । चा॒तु॒र्हो॒त्रिय॑म॒ग्निश्चि॑न्वा॒नः । क॒म॒ग्निश्चि॑नुते ।
वै॒श्व॒सृ॒जम॒ग्निश्चि॑न्वा॒नः । क॒म॒ग्निश्चि॑नुते ॥ १०८ ॥

उ॒पा॒नु॒वा॒क्ये॒माशु॑म॒ग्निश्चि॑न्वा॒नः । क॒म॒ग्निश्चि॑नुते । इ॒म-
मा॒रु॒णके॒तु॒कम॒ग्निश्चि॑न्वा॒न इति॑ । वृ॒षा वा अ॒ग्निः । वृ॒षो॒णौ
स॒स्फा॒लये॑त् । ह॒न्येता॑स्य य॒ज्ञः । तस्मा॑न्ना॒नुष॑ज्यैः । सो॒त्तेर॑-
वे॒दिषु॑ क्र॒तुषु॑ चि॒न्वी॒त । उ॒त्तर॑वे॒द्याऽहो॑मि॒श्रीये॑त । प्र॒जा॒काम॑-
श्चि॒न्वी॒त ॥ १०९ ॥

प्रा॒जा॒प॒त्यो वा ए॒षोऽग्निः॑ । प्रा॒जा॒प॒त्याः प्र॒जाः ।
प्र॒जावा॑न् भ॒वति॑ । य ए॒वं वेदं॑ । प॒शु॒काम॑श्चि॒न्वी॒त । सं॒ज्ञानं॑
वा ए॒तत्पे॑शू॒नाम् । यदा॑पैः । प॒शूना॑मे॒व सं॒ज्ञाने॑ऽग्निश्चि॑नुते ।
प॒शुमा॑न् भ॒वति॑ । य ए॒वं वेदं॑ ॥ ११० ॥

वृष्टिकामश्चिन्वीत । आपो वै वृष्टिः । पर्जन्यो वर्षुको
भवति । य एवं वेद । आमयावी चिन्वीत । आपो वै
भेषजम् । भेषजमेवास्मै करोति । सर्वमायुरेति । अभिचरं
श्चिन्वीत । वज्रो वा आपः ॥ १११ ॥

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहरति । स्तृणुत ऐनम् ।
तेजस्कामो यशस्कामः । ब्रह्मवर्चसकामस्स्वर्गकामश्चिन्वीत ।
एतावद्वा वास्ति । यावदेतत् । यावदेवास्ति । तदर्वरुन्धे ।
तस्यैतद्ब्रतम् । वर्षति न धावेत् ॥ ११२ ॥

अमृतं वा आपः । अमृतस्यानन्तरित्यै । नाप्सु
मूत्रपुरीषङ्कुर्व्यात् । न निष्ठीवेत् । न विवर्सेनस्स्नायात् ।
गुह्यो वा एषोऽग्निः । एतस्याग्नेरनन्तिदाहाय । न पुष्करपर्णानि
हिरण्यं वाऽधितिष्ठेत् । एतस्याग्नेरनन्भ्यारोहाय । न कूर्मस्या-
शीयात् । नोदकस्याघातुंकान्येनमोदकानि भवन्ति । अघातुंका
आपः । य एतमग्निञ्चिनुते । य उचैनमेवं वेद ॥ ११३ ॥

श्रीछायासुवर्चलाबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २६ ॥

इ॒मानु॒कं भुव॑ना सी॒षधे॑म । इन्द्र॑श्च वि॒श्वे च दे॒वाः ।
 य॒ज्ञश्च॑ नस्तन्व॒श्च प्र॒जाश्च॑ । आ॒दित्यै॑रिन्द्र॒स्सह॑ सी॒षधा॑तु ।
 आ॒दित्यै॑रिन्द्र॒स्सग॑णो म॒रुद्भिः॑ । अ॒स्माकं॑ भू॒त्ववि॑ता त॒नूना॑म् ।
 आ॒प्लव॑स्व प्र॒प्लव॑स्व । आ॒ण्डीमे॑व ज॒ मा मु॒हुः । सु॒खादी॑न्दुःख॒-
 नि॒धना॑म् । प्र॒तिमु॑ञ्चस्व स्वां पु॒रम् ॥ ११४ ॥

मरी॑चयस्स्वायंभु॒वाः । ये श॑रीरा॒ण्येक॑ल्पयन् । ते तै
 दे॒हङ्क॑ल्पयन्तु । मा च॑ ते॒ख्यास्मे॑तीरिषत् । उ॒त्तिष्ठ॑त मा
 स्व॑स । अ॒ग्निमि॑च्छ॒ध्वं भा॑र॒ताः । रा॒ज॒स्सोमे॑स्य तृ॒प्तासः॑ ।
 सूर्ये॑ण स॒युजो॑षसः । यु॒वां सु॒वासाः॑ । अ॒ष्टाच॑क्रा न॒वद्वारा॑ ॥

दे॒वानां॑ पू॒र्यो॒ध्या । तस्या॑ँहि॒रण्मे॑यः क्रो॒शः । स्वर्गो॑
 लो॒को ज्योति॑षाऽऽवृ॒तः । यो वै॑तां ब्रह्म॑णो वे॒द । अ॒मृते॑ना॒-
 ऽऽवृ॑तां पु॒रीम् । तस्मै॑ ब्रह्म॒ च ब्र॒ह्मा च॑ । आ॒युः की॑र्ति
 प्र॒जान्दे॑दुः । वि॒भ्राज॑माना॒ह्रिणी॑म् । य॒शसो॑ संप॒रीवृ॑ताम् ।
 पु॒रँहि॒रण्मे॑यीं ब्र॒ह्मा ॥ ११६ ॥

विवेशोपराजिता । पराडेत्येज्यामयी । पराडेत्येना-
शकी । इह चोमुल्ले चान्वेति । विद्वान्देवासुरानुभयान् । यत्कुमारी
मन्द्रयते । यद्योषिद्यत्पतिव्रता । अरिष्टं यत्किञ्च क्रियते ।
अग्निस्तदनुवेधति । अमृतोसश्च्युतासश्च ॥ ११७ ॥

यज्वानो येऽप्ययज्वनः । स्वैर्यन्तो नापेक्षन्ते । इन्द्र-
मग्निश्च ये विदुः । सिकता इव संयन्ति । रुग्मिभिस्समु-
दीरिताः । अस्माल्लोकादेमुष्माच्च । ऋषिभिरदात्पृश्निभिः ।
अपेत वीत वि च सर्पतातः । येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः ।
अहोभिरङ्गिरक्तुमिव्यक्तम् ॥ ११८ ॥

यमो देदात्ववसानेमस्मै । नृ मुणन्तु नृ पात्वयः ।
अकृष्टा ये च कृष्टजाः । कुमारीषु कनीनीषु । जारिणीषु च
ये हिताः । रेतःपीता आण्डपीताः । अङ्गोरेषु च ये हुताः ।
उभयान् पुत्रपौत्रकान् । युवेऽहं यमराजंगान् । शतमिन्दु
शरदः ॥ ११९ ॥

अदो यद्वर्त्तं विलम्बम् । पितृणाञ्च यमस्यै च । वरुण-
 स्थाश्चिनोग्नेः । मरुताञ्च विहार्यसाम् । कामप्रयवणं मे
 अस्तु । स ह्येवास्मि सनातनः । इति नाको ब्रह्मश्रवो
 रायो धनम् । पुत्रानापो देवीरिहाऽऽहिता ॥ १२० ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २७ ॥

विशीर्ष्णीं गृध्रशीर्ष्णीञ्च । अपेतो निर्ऋतिः ह्यथ ।
 परिबाधः श्वेतकुक्षम् । निजङ्घः शबलोदरम् । स तान् वाच्या
 यया सह । अग्ने नाशय सन्दशः । ईर्ष्यामूये बुभुक्षाम् ।
 मन्युं कृत्याञ्च दीधिरे । रथेन किं शुकावता । अग्ने नाशय
 सन्दशः ॥ १२१ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २८ ॥

पर्जन्याय प्रगायत । दिवस्पुत्राय मीढुषे । स नो यव-
 सैमिच्छतु । इदं वचः पर्जन्याय स्वराजे । हृदो अस्त्वन्त-
 न्तधुयोत । मयोभूर्वातो विश्वकृष्टयस्सन्त्वस्मे । सुपिप्पला

ओषधीर्देवगोपाः । यो गर्भमोषधीनाम् । गवाङ्कृणोत्यर्वताम् ।
पर्जन्यैः पुरुषीणाम् ॥ १२२ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २९ ॥

पुनर्ममैत्विन्द्रियम् । पुनरायुः पुनर्भगः । पुनर्ब्रह्मण-
मैतु मा । पुनर्द्रविणमैतु मा । यन्मेऽद्य रेतः पृथिवीमस्कान् ।
यदोषधीरप्यमरघदापैः । इदन्तत्पुनराददे । दीर्घायुत्वाय
वर्चसे । यन्मे रेतः प्रसिच्यते । यन्म आजोयते पुनः । तेन
माममृतैङ्कुरु । तेन सुप्रजसैङ्कुरु ॥ १२३ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ३० ॥

अद्भ्यस्तिरोधाऽजोयत । तव वैश्रवणस्सदा । तिरोधेहि
सपत्नानैः । ये अपोऽश्नन्ति केचन । त्वाष्ट्रीं मायां
वैश्रवणः । रथे सहस्रवन्धुरम् । पुरुश्चक्रं सहस्राश्वम् ।
आस्थायायोहि नो बलिम् । यस्मै भूतानि बलिमावहन्ति ।
वनज्जावो हस्तिहिरेण्यमश्वान् ॥ १२४ ॥

असौम सुमतौ यज्ञियस्य । श्रियं विभ्रतोऽन्नमुखीं
 विराजम् । सुदर्शने च क्रौञ्चे च । मैनागे च महागिरौ ।
 सतद्वाट्टारंगमन्ता । सः स्रुहार्यन्नरं तव । इति मन्त्राः ।
 कल्पोऽस्त ऊर्ध्वम् । यदि बलि ५ हरेत् । हिरण्यनाभये वितुदये
 कौबेरायाय बलिः ॥ १२५ ॥

सर्वभूताधिपतये नम इति । अथ बलि ५ हत्वोपतिष्ठेत् ।
 क्षत्रं क्षत्रं वैश्रवणः । ब्राह्मणो वय ५ स्मः । नमस्ते अस्तु मा
 मां हि ५ सीः । अस्मात्प्रविश्यान्नमद्धीति । अथ तमग्निमोदधीत ।
 यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुञ्जीत । तिरोधा भूः । तिरोधा भुवः ॥

तिरोधास्वः । तिरोधा भूर्भुवस्वः । सर्वेषां लोकाना-
 माधिपत्ये सीदिति । अथ तमग्निमिन्धीत । यस्मिन्नेतत्कर्म
 प्रयुञ्जीत । तिरोधा भूस्स्वाहा । तिरोधा भुवस्स्वाहा ।
 तिरोधास्वस्स्वाहा । तिरोधा भूर्भुवस्वस्स्वाहा । यस्मिन्नस्य
 काले सर्वा आहुतीर्हुतो भवेयुः ॥ १२७ ॥

अपि ब्राह्मणमुखीनाः । तस्मिन्नहः काले प्रयुञ्जीत ।
 परस्मृप्तजनाद्वेपि । मास्म प्रमाद्यन्तमाध्यापयेत् । सर्वार्थाः
 सिद्ध्यन्ते । य एवं वेद । क्षुध्यन्निदमजानताम् । सर्वार्था न
 सिद्ध्यन्ते । यस्तौ विघातुंको भ्राता । ममान्तरहृदये श्रितः ॥

तस्मै इममग्रपिण्डं जुहोमि । समैऽर्थान्मा विवेधीत् ।
 मयि स्वाहा । राजाधिराजायै प्रसह्यसाहिने । नमो वयं वैश्र-
 वणायै कुर्महे । स मे कामान्कामकामोय मह्यम् । कामेश्वरो
 वैश्रवणो ददातु । कुबेरायै वैश्रवणायै । महाराजाय नमः ।
 केतवो अरुणासश्च । ऋषयो वातेश्वराः । प्रतिष्ठाशतर्षो हि ।
 समाहितासो सहस्रधायैसम् । शिवा नृशशन्तमा भवन्तु ।
 दिव्या आप ओषधयः । सुमृडीका सरस्वति । मा ते व्योम-
 सन्दृशि ॥ १२९ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्री सूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ३१ ॥

संवत्सरमेतद्व्रतश्चरेत् । द्वौ वा मासौ । नियमस्समा-
 सेन । तस्मिन्नियमविशेषाः । त्रिषवणमुदकोपस्पृशी । चतुर्थ-

कालपानेभक्तस्स्यात् । अहरहर्वा भैक्षमश्नीयात् । औदुंबरीभिः
समिद्धिरग्निं परिचरेत् । पुनर्मासैस्त्रिन्द्रियमित्येतेनाऽनुवाक्रेन ।
उद्धृतपरिपूताभिरद्भिः कार्यंङ्कुर्वीत ॥ १३० ॥

असञ्चयवान् । अग्नये वायवे सूर्याय । ब्रह्मणे प्रजा-
पतये । चन्द्रमसे नक्षत्रेभ्यः । ऋतुभ्यस्सर्वेभ्यः सराय । वरुणाया-
रुणायेति व्रतहोमाः । प्रवर्ग्यवेदादेशः । अरुणाः काण्डऋषयः ।
अरण्येऽधीयीरन् । भद्रङ्गणेभिरिति द्वे-जपित्वा ॥ १३१ ॥

महानाम्नीभिरुदकं स्स्पर्श्य । तमाचार्यो दद्यात् ।
शिवा नश्शन्तमेत्योषधीरालभते । सुमृडीकेति भूमिम् । एव-
मपवर्गे । घेनुर्दक्षिणा । कंसं वासंश्च क्षौमम् । अन्यद्वा
शुक्लम् । यथाशक्ति वा । एवस्वाध्यायधर्मेण । अरण्ये-
ऽधीयीत । तपस्वी पुण्यो भवति तपस्वी पुण्यो भवति ॥ १३२ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ३२ ॥

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभि-
 र्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसेस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं
 यदायुः । स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा
 विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो
 बृहस्पतिर्दधातु ॥

॥ ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

भानो भास्कर मार्ताण्ड चण्डरश्मे दिवाकर ।

आयुरारोग्यमैश्वर्यं श्रियं पुत्रांश्च देहि मे ॥

धृतपद्मद्वयं भानुं तेजोमण्डलमध्यगम् ।

सर्वाधिव्याधिशमनं छायाश्लिष्टतनुं भजे ॥

सौरमण्डलमध्यस्थं साम्बं संसारभेषजम् ।

नीलग्रीवं विरूपाक्षं नमामि शिवमव्ययम् ॥

॥ श्रीः ॥

॥ नवग्रहनमस्कारमन्त्रपाठः ॥

००००००००

शुक्लावरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।

प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

ओं भूः, ओं भुवः, ओं सुवः, ओं महः, ओं जनः,
ओं तपः, ओं सत्यम् । ओं, तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य
धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । ओमापो ज्योती-
रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ॥

ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरश्रीत्यर्थं आदि-
त्यादि नवग्रहदेवता प्रसादसिद्धयर्थं आदित्यादि नवग्रहनम-
स्कारान् करिष्ये ॥ (इति संकल्प्य)

ओं आसत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयेन्नमृतं मर्त्यञ्च ।
हिरण्ययेन सविता रथेनाऽऽदेवो याति भुवना विपश्यन् ॥ अग्निं
दत्तं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् ॥ अस्य यज्ञस्यै सुक्रतुम् ॥
येषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत च द्विपदाम् । निष्क्रीतो-
ऽयं यज्ञियं भागमेतु गयस्पोषा यजमानस्य सन्तु ॥ ओं

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय आदित्याय नमः ॥ १ ॥

ओं, अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् ।
अपाऽरेताऽसि जिन्वति ॥ स्योना पृथिवि भवोऽनृक्षरा निवे-
शनी । यच्छोऽनृक्षर्म सप्रथाः । क्षेत्रस्य पतिना वयऽहितेनेव
जयामसि । गामर्ध्वं पोषयित्वा स नो मृडातीदृशे ॥ ओं
अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय अङ्गारकाय नमः ॥ २ ॥

ओं, प्रवेऽशुक्राय भानवे भरध्वऽह्वयं मतिच्चाग्रे
सुपूतम् । यो दैव्यानि मानुषा जनुऽप्यन्तर्विश्वानि विब्र ना
जिगोति । इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम् । न ह्यस्या
अपरञ्चन जरसा मरते पतिः । इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे
जनैभ्यः । अस्माकमस्तु केवलः ॥ ओं अधिदेवता प्रत्यधि-
देवता सहिताय शुक्राय नमः ॥ ३ ॥

ओं, आप्यायस्व समेतु ते विश्वतस्सोम वृष्णिण्यम् ।
भव वाजस्य संग्रहे ॥ अप्सु मे सोमो अब्रवीदन्तर्विश्वानि
मेषजा । अग्निञ्च विश्वशंभुवमापेश्व विश्वमेषजीः ॥ गौरी

मिमाय सलिलानि तप्तयेकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी ।
 अष्टापदी नवपदी बभ्रुवुषी सहस्राक्षरा परमे व्योमन् ॥ ओं,
 अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय सोमाय नमः ॥ ४ ॥

ओं, उद्बुध्यस्वाग्ने प्रतिजागृह्येनमिष्टापूर्ते सः सृजे-
 थामयश्च । पुनः कृण्वः स्त्वां पितरं युवानमन्वाताः सीत्वयि
 तन्तुमेतम् ॥ इदं विष्णुविचक्रमे त्रेधा निदधे प्रदम् । समूढमस्य
 पाः सुरे ॥ विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोः श्रज्जप्रेस्थो
 विष्णोः स्स्युरेसि विष्णोः ध्रुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥ ओं
 अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बुधाय नमः ॥ ५ ॥

ओं, बृहस्पते अतियद्वर्यो अहीद्द्युमद्विभाति क्रतुमज्ज-
 नेषु । यद्दीदयच्छवसर्तप्रजात तदस्मासु द्रविणन्धेहि चित्तम् ।
 इन्द्रमरुत्व इह पोंहि सोमं यथो शायति अपिवस्सुतस्ये । तव
 प्रणीती तवे शूरशर्मन्नाविवासन्ति कवयस्सुयज्ञाः ॥ ब्रह्मजज्ञानं
 ग्रथमं पुरस्ताद्विसीमतस्सुरुचो वेन आवः । सबुधियो उपमा

अस्य विष्ठास्मत्तश्च योनिमसैतश्च विवः ॥ ओं, अधिदेवता
प्रत्यधिदेवता सहिताय बृहस्पतये नमः ॥ ६ ॥

ओं, शनो देवीरभिष्टेय आपो भवन्तु पीतये । शनो-
रभिसेवन्तु नः ॥ प्रजोपते न त्वदंतान्यन्यो विश्वो जातानि
परिता वैभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्योम
पतेयो रयीणाम् ॥ इमं यमप्रस्तरमाहि सीदाङ्गिरोभिः
षितुमिस्संविदानः । आत्वा मन्त्राः कविशस्ता वैहन्त्वेना
रौजन् इविषो मादयस्व ॥ ओं, अधिदेवता प्रत्यधिदेवता
सहिताय शनैश्चराय नमः ॥ ७ ॥

कयो नश्चित् आभुवदूती सदावृधस्सखा । कया शर्चिष्ठया
वृता ॥ आज्यङ्गौः पृश्निरक्रमीदसेनन्मातरं पुनः । पितरंश्च
प्रयन्थमुवः ॥ यत्ते देवी निर्ऋतिरावबन्ध दामे ग्रीवास्व-
विचर्त्यम् । इदन्ते तद्विष्याम्यायुषो न मध्यादथोजीवः पितुर्मद्वि
प्रमुक्तः । ओं, अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय राहवे
नमः ॥ ८ ॥

ओं, केतुङ्कृण्वन्केतवे पेशो मर्या अपेशसे । संमुषद्भि-
 रजायथाः ॥ ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो
 मृगाणाम् । श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्र-
 मत्येति रेभन् ॥ सचित्रचित्रं चितयन्तमस्मे चित्रक्षत्र चित्रतमं
 वयोधाम् । चन्द्रर्ग्यि पुरुवीरं बृहन्तं चन्द्रचन्द्राभिर्गृणते
 युवस्व ॥ ओं, अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहितेभ्यः केतुभ्यो
 नमः ॥ ९ ॥

॥ ओं आदित्यादिनवग्रहदेवताभ्यो नमो नमः ॥

॥ नवग्रहनमस्कारमन्त्रपाठस्संपूर्णः ॥

सूर्याय शीतरुचये धरणीसुताय
 सौम्याय देवगुरवे भृगुनन्दनाय ।
 सूर्यात्मजाय भुजगाय च केतवे च
 नित्यं नमो भगवते गुरवे वराय ॥

ध्यायेत्स्वर्यमनन्तशक्तिकिरणं तेजोऽमलं भास्करं
 भक्तानामभयप्रदं दिनकरं ज्योतिर्मयं शङ्करम् ।
 आदित्यं जगदीशमच्युतमजं त्रैलोक्यचूडामणिं
 भक्ताभीष्टवरप्रदं दिनमणिं मार्ताण्डमाद्यं शुभम् ॥

जपाकुसुमसंकाशं काश्यपेयं महाद्युतिम् ।
 तमोरिं सर्वपापघ्नं प्रणतोस्मि दिवाकरम् ॥

सप्ताश्वरथमारूढं प्रचण्डं कश्यपात्मजम् ।
 श्वेतपद्मधरं देवं तं सूर्यं प्रणमाम्यहम् ॥

ब्रह्मस्वरूप उदये मध्याह्ने तु महेश्वरः ।
 अस्तकाले स्वयं विष्णुः त्रयीमूर्तिर्दिवाकरः ॥

पद्मासनः पद्मकरो द्विबाहुः पद्मद्युतिः सप्ततुरङ्गवाहः ।
 दिवाकरो लोकगुरुः किरीटी मयि प्रसादं विदधातु देवः ॥

शिवरूपाज्ज्ञानमहं त्वत्तो मुक्तिं जनार्दनाकारात् ।
 शिखिरूपाच्चैश्वर्यं भवतश्चारोग्यमिच्छामि ॥

त्वं शरणं त्वं माता त्वं पिता त्वं धनं त्वमाचार्यः ।
 त्वं भर्ता त्वं हर्ता विपदामर्कं प्रसीद मम ॥

Sri Vani Vilas Stotra Series.

By Sri Sankarabhagavatpada

नन्दलहरी Soundarya Lahari	0	25
सिवानन्दलहरी Sivananda Lahari	0	25
अर्धनारीश्वरस्तोत्रम् Ardhanareeswara Stotras	0	16
त्रिपुरसुन्दरीस्तोत्राणि Tripurasundari Stotras	0	40
त्रिपुरसुन्दरीवेदपादस्तवः	0	16
भुजंगस्तोत्राणि Bhujanga Stotras	0	40

By the Late Sri Jagadguru Of Sringeri

सारास्तोत्राणि Sarada Stotras	0	25
विविधस्तोत्राणि Miscellaneous Stotras Part I	0	16
Do. Do. Part II		

साशिवेन्द्रस्तुति. Sadasivendrastuti

By Tiruvisanallur Ayyaval

अष्टाष्टिः शिवभक्तिकल्पलतिका च Akhyashashti & Sivabhaktikalpalatika	0	16
---	---	----

By Muka Kavi

पञ्चशती Muka Panchasathi	1	50
--------------------------	---	----

(Under Reprint)

अष्टाशतकम् Aryasatakam
पदारविन्दशतकम् Padaravindasatakam
स्तुतिशतकम् Stutisatakam
कटाक्षशतकम् Katakshasatakam
मन्दस्मितशतकम् Mandasmitasatakam

By Sri Appaya Dikshita.

वाराजस्तवः Varadarajastava	0	16
विविधस्तोत्राणि दुर्गाचन्द्रकलास्तुतिः, आत्मार्पणस्तुतिः, मानसोल्लासः, अपीत	0	20
कुचाम्बास्तवश्च Minor Stotras		

By Sri Nilakantha Dikshita.

ர஘ுவீரஸ்தவ: चण्डीरहस्यं च Raghuvirastava & Chandirahasya	
आनन्दसागरस्तव: Anandasagarastava	0 16

By Sage Durvasa.

महिम्नस्तोत्रम् Mahimna Stotras	0 20
ललितास्तवरत्नम् (आर्याद्विशती) Lalitastavaratnam	0 16

By Sri Vedantha Desika.

वेदान्तदेशिकस्तोत्राणि प्रथमो भागः Stotras Part I	0 20
” द्वितीयो भागः ” Part II	0 20
” तृतीयो भागः ” Part III	0 20
दयाशतकम् Dayasatakam	0 16

By Others.

इन्द्राक्षीस्तोत्रम् शिवकवचं च Indrakshi & Sivakavacha	0 20
आशीर्वादशतकम् Asirvadasatakam By Kutti Kavi	0 16
गीतगोविन्दम् Gita-Govindam Parts 1 & 2 By Jayadeva	45
गीतसुन्दरम् Gitasundaram Parts I & II By Sadasiva	0 32
आर्यास्तवराजः Aryastavaraja By Jagannatha	0 16
चिन्तामणिस्तवः Chintamanistava	0 16
सुभगोदयस्तुतिः Subhagodayastuti By Sri Gaudapada	0 16
चिद्विलास मकरन्दस्तोत्रम् Chidvilasa & Makarandastotram	0 16
मुकुन्दमाला Mukundamala	0 20
गुरुपरम्परास्तोत्रम् GURUPARAMPARA STOTRAS	0 25

கிடைக்கும் இடம் :—

ஸ்ரீ வாணர் விலாஸ் பிரஸ், ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி-ரூ.